

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.717/2018/8.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Árva Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Árva Katalin ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Vörös József Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vörös József ügyvéd)

A per tárgya:

Végyjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.890/2017/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3.P.20.375/2017/10.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria megállapítja, hogy az alperes 70.000 (hetvenezer) forint illeték visszatérítését kérheti az illetékes adóhatóságtól.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a jogosultja a 2004. június 17-ei elsőbbségű, ..

lajstromszámú „...” szóvédjegynek, amely egyebek mellett a .. osztályba tartozó televíziós szórakoztatás, televíziós programok készítése szolgáltatásokra áll oltalom alatt, továbbá a 2013. október 8-ai elsőbbségű .. lajstromszámú „...” szóösszetétel tartalmazó színes ábrás európai uniós védjegynek, amelynek oltalma egyebek mellett a .. osztályban a televíziós műsorszórás és a .. osztályban a televíziós szórakoztatás szolgáltatásokra vonatkozik.

- [2] Az alperes „...” elnevezéssel 2016. szeptember 26-án indította el gasztronómiai tematikájú kábeltelevíziós csatornáját. Az alperes üzemelteti a televíziós csatorna „...” domain névvel elérhető honlapját.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében kérte megállapítani, hogy az alperes azzal, hogy a védjegyeivel összetéveszthető „...” megjelölésnek a védjegyek árujegyzékébe tartozó szolgáltatásokkal azonos, illetve hasonló szolgáltatások körében való használatával bitorolja, valamint azzal, hogy 2016. május 6-án regisztráltatta a „...” domain nevet. Kérte az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezni, a további jogsértéstől eltiltani, valamint a domain név használatának megszüntetésére, illetve törlésére kötelezni.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 2016. szeptember 26. napjától a „...” szóösszetétel televíziós műsorkészítés és műsorsugárzás körében használja, és a „...” domain névvel elérhető honlapján e szolgáltatást reklámozza, bitorolja a felperes .. nemzeti védjegyét, továbbá azzal, hogy a fenti megjelöléseket reklámozás, távközlési, kábeltelevíziós műsorszórási, és műholdas átviteli szolgáltatások, valamint filmek gyártása, televízió programok készítése és televíziós szórakoztatás körében használja, bitorolja a felperes .. lajstromszámú európai uniós védjegyét; kötelezte az alperest e magatartások abbahagyására, és eltiltotta a „...” szóösszetétel, valamint a „...” domain név fenti szolgáltatások körében történő használatától, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és az alperest a felperes részére 181.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.
- [6] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli védjegyekben a „...” szó, a kifogásolt megjelölésben a „...” szó a domináns elem, és e két szó között olyan mértékű a jelentésbeli hasonlóság, amely a vizuális és fonetikai különbségek ellenére is megállapíthatóvá teszi az összetéveszthetőséget azáltal, hogy az átlagfogyasztók a megjelöléseket gondolati képzettársítás útján összekeverik. A két

szó elválaszthatatlan fogalmi egységét a felperes által csatolt IPSOS 2017 áprilisában végzett közvélemény-kutatásának eredménye is alátámasztja. Az összetéveszthetőséget fokozza, hogy az alperes a védjegyek árujegyzékébe tartozó televíziós műsorkészítés, műsorsugárzás és szórakoztatás szolgáltatások körében használja a megjelölést, és értékelendő az is, hogy a felek szolgáltatásai (televíziós csatornái) közötti választás csekély figyelem mellett is történhet. Ebből következően reális a lehetősége annak, hogy a véletlenszerűen választó fogyasztó az alperes csatornájára érve a képzettársítás miatt abba a tévedésbe esik, hogy a felperes szolgáltatását veszi igénybe. Az elsőfokú bíróság értékelte azt is, hogy a felperes a védjegyet folyamatosan használja országos elérhetőségű televíziós csatornája neveként, továbbá a védjegy széleskörű ismertsége és jóhírneve igazolt. Mindezek alapján, miután az alperes nem kapott engedélyt a felperestől a védjegyekkel összetéveszthető megjelölések használatára, az elsőfokú bíróság a védjegybitorlást a nemzeti védjegyek tekintetében a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi IX. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b) pontja, 3. § c) és e) pontja alapján, az európai uniós védjegyek tekintetében az Európai Unió Tanácsának az uniós védjegyről szóló 2007/2009/EK rendelete (Euvr.) 9. Cikk (1) bekezdés b) pontja, valamint (2) bekezdés b) pontja és d) pontja alapján megállapította. Ezért a Vt. 27. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján alkalmazta a jogsértés objektív jogkövetkezményeit.

- [7] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezett rendelkezését helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival teljes mértékben egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra azt emelte ki, hogy miután a védjegyekben és a kifogásolt megjelölésben domináns „...” és „...” szóelemek vizuálisan és fonetikailag különbözőek, a perben a jelentésbeli hasonlóság vizsgálatának volt jelentősége. A tartalmi alapon való hasonlóság akkor állapítható meg, ha a megjelölések jelentéstartalma minden további gondolkodás nélkül egyértelműen, vagy lényegileg azonos spontán gondolatokat ébreszt a fogyasztóban. A felperes által csatolt közvélemény-kutatás adatai alapján aggálytalanul megállapítható, hogy az átlagos magyar fogyasztó tudatában a „...” kifejezés minden további gondolkodás nélkül felidézi a „...” szót. Az így megállapítható összetéveszthetőséget fokozza, hogy az alperes a nemzeti védjegy árujegyzékének .. osztályába sorolt szolgáltatásokkal részben azonos, részben hasonló, az uniós védjegy .. és .. osztályaiba tartozó szolgáltatásokkal pedig azonos televíziós szolgáltatások körében használja a kifogásolt megjelölést.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a kereset teljes elutasítása, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet a Vt. 4. § (4) bekezdését, 12. § (2) bekezdés b) pontját, 27. § (1) bekezdését, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve állapította meg a védjegybitorlás megtörténtét, továbbá a Pp. 3. § (2) bekezdését és 215. §-át megsértve az európai uniós védjegyek tekintetében a másodfokú bíróság olyan jogszabályhelyre hivatkozva hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, amelyre a felperes a perben nem hivatkozott. Az alperes vitatva a jogerős ítélet megállapításait, az Európai Bíróság C-39/97. számú döntésére, valamint a Európai Unió Szellemi Tulajdon Hivatala (EUIPO) saját iránymutatásában foglaltakra hivatkozva azt hangsúlyozta, hogy amennyiben a fogyasztók nem feltételezik, hogy az áruk és szolgáltatások azonos vagy azonos érdekkörbe tartozó gazdasági társaságtól származnak, nem áll fenn az összetéveszthetőség. Amennyiben a későbbi védjegy csak emlékezteti a fogyasztót a korábbi védjegyre, azonban nem feltételezi, hogy a két védjegy ugyanattól a gyártótól vagy forgalmazótól származik, az összetéveszthetőség ugyancsak nem áll fenn. Az eljáró bíróságok döntésüket „...” és a „...” szavak közötti jelentésbeli hasonlóságra alapították. Az Európai Bíróság joggyakorlatában kialakított további tényállási elemet, azt hogy a fogyasztók ténylegesen azt feltételezik, hogy a perbeli védjegy és a sérelmezett megjelölés azonos gazdasági társasághoz vagy azonos érdekkörbe tartozó társaságokhoz köthető, a felperes nem bizonyította, és annak bizonyítását a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve nem követelte meg az elsőfokú bíróság. A perben csatolt közvélemény-kutatásban megfogalmazott kérdés ugyanis csupán az volt, hogy „mi a ..?”. Ettől függetlenül, szemben az elsőfokú bíróság megállapításával, a „...” és a „...” szavak közötti jelentésbeli kapcsolat tényleges feltételezéséhez a fogyasztók részéről komolyabb, elmélyültebb, hosszabb ideig tartó gondolkodási folyamat szükséges. Az alperes kifogásolta, hogy a felperes a keresetmódosításában az Euvr. 14. cikke alapján alkalmazandó, Vt. rendelkezéseit jelölte meg a keresetének jogalapjaként. Ehhez képest az elsőfokú bíróság ítéletében az uniós védjegyek tekintetében a védjegybitorlást az Euvr 9. cikkére hivatkozva állapította meg a jogsértést. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azzal, hogy a kereset alapjául szolgáló jogszabályi hivatkozást kijavította, megsértette a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglalt kérelemhez kötöttség elvét, valamint a Pp. 215. §-a szerint az érdemi döntés korlátait.

- [9] A felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy az európai uniós védjegy bitorlásának jogalapjaként nem a megfelelő jogszabályhelyet jelölte meg. A Vt. nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit az Euvr. 14. cikkének utaló szabálya

alapján az európai uniós védjegy bitorlása esetén is alkalmazni kell. Ettől függetlenül, az Euvr. és a Vt. adott rendelkezéseinek tartalmi azonossága miatt a kifogásolt jogszabályi hivatkozásnak nincs az érdemi döntés meghozatalára kiható hatása, mert az a Pp. 121. §-ában írt követelményeknek így is megfelel. A felperes nem osztotta a gondolati képzettársításra vonatkozó felülvizsgálati álláspontot, hivatkozva a perben csatolt közvélemény-kutatási adatokra. Hangsúlyozta, hogy a jelentésbeli hasonlóság mellett a televíziós műsorszolgáltatás azonossága egyértelműen megállapíthatóvá teszi az összetéveszthetőséget. A felperes érvelt azzal is, hogy a bizonyítási teher nem terjed ki arra, hogy a fogyasztók az összetéveszthető megjelölések alapján feltételezik-e az ugyanattól vagy kapcsolt vállalkozástól való származást, miután a védjegy és a megjelölés összetéveszthetőségéből az eredetre való utalás sérelme egyértelműen következik.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem eredménytelen az alábbiak szerint.
- [11] Az alperes felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet a Vt. 4. § (4) bekezdését és a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve állapította meg a védjegybitorlás megtörténtét, mert a gondolati asszociáción alapuló összetéveszthetőség tényállási elemei nem kerültek maradéktalanul bizonyításra, ugyanis nem folytatott bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság arra vonatkozóan, hogy a fogyasztók a „...” és a „...” szavak jelentésbeli hasonlósága alapján ténylegesen feltételezik-e az áruk és a szolgáltatások azonos vagy kapcsolt gazdasági társaságtól való származását.
- [12] A felperes - az alperes által sem vitatottan - kétségtelenül bizonyította a perben csatolt közvélemény-kutatási jelentéssel azt a tényt, hogy a magyar átlagfogyasztók a „...” szó jelentését a paprika fajták egyikeként, a fűszernövények körében értelmezik. Nem volt elfogadható az alperesnek az az érvelése, hogy a „...” és a „...” szavak közötti jelentésbeli kapcsolat tényleges feltételezéséhez a fogyasztók részéről elmélyültebb, hosszabb ideig tartó gondolkodási folyamat szükséges. Az átlagosan tájékozott vásárló számára ugyanis a jelentésbeli hasonlóság - külön bizonyítás nélkül - a köztudomás szerint is elfogadható. Ebből következően helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a perbeli védjegy és a kifogásolt megjelölés a domináns elemeinek nagyfokú hasonlósága miatt összetéveszthetők, annak hangsúlyozásával, hogy a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja alapján a jogsértés megállapításához az összetéveszthetőségnek csupán a reális veszélye is elegendő. Az összetéveszthetőség megítélésénél az ítélkezési gyakorlatban figyelembe vett szempontok egyike, hogy a fogyasztó általában nem egyszerre látja a védjegyet és a kifogásolt megjelölést, a védjegy rendszerint csupán az

emlékezetében él, amennyiben azzal korábban találkozott. Az adott esetben a „...” védjegy alatt nyújtott szolgáltatást ismerő fogyasztó az alperes által használt megjelölést „...” jelentéstartalommal értelmezi. Az így rögzült jelentés alapján, ha utóbb nem emlékszik pontosan az alperes megjelölésére, a fogyasztó emlékezetében az alperes megjelölése kapcsán valamilyen „...” kifejezés idéződik fel.

- [13] Helytállóan értékelték az eljáró bíróságok az összetéveszthetőség lehetőségét fokozó körülményként az érintett szolgáltatás (televíziós szórakoztatás, televíziós programok készítése) azonosságát, illetve nagyfokú hasonlóságát. Az ismertetett körülmények alapján okszerűen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy reális a lehetősége annak, hogy a csatornák között véletlenszerűen választó fogyasztó az alperes csatornájára kapcsolva abba a tévedésbe eshet, hogy a felperes szolgáltatását veszi igénybe, illetve a különbséget észlelve a nyilvánvaló fogalmi hasonlóságot úgy értelmezi, hogy a csatorna a perbeli védjegyhez, illetve jogosultjához kapcsolódó újabb szolgáltatás.
- [14] Mindebből értelemszerűen következik, hogy az esetlegesen megtévedt fogyasztót az alperes megjelölése nem csupán emlékezteti a felperes védjegyére, hanem a reális lehetősége is fennáll annak, hogy a fogyasztó a megjelölést és a megjelöléssel nyújtott szolgáltatást a felpereshez kapcsolja, illetve okkal feltételezze, hogy a felpereshez kapcsolt vállalkozás nyújtja a szolgáltatást. Ennek megítélése során az iparjogvédelmi ügyek elbírálására szakosodott bírói tanács rendelkezik azzal a képességgel, hogy az átlagos fogyasztó szintjén meg tudja ítélni az asszociációs kapcsolat által keltett összetéveszthetőség veszélyét. Ezért a fent kifejtettekre is figyelemmel, szükségtelen volt annak külön bizonyítása, hogy a fogyasztók ténylegesen feltételezik-e: a perbeli védjegy és a sérelmezett megjelölés azonos gazdasági társasághoz vagy azonos érdekkörbe tartozó társaságokhoz köthető. Így nem sértette a jogerős ítélet a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését és a Vt. 4. § (4) bekezdését az olyan bizonyítás mellőzése miatt, amely a perbeli jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen volt.
- [15] A felülvizsgálati állásponttal szemben, a jogerős ítélet nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen azáltal, hogy az európai védjegy bitorlását a felperes által meg nem jelölt jogszabályhelyre utalással állapította meg. A felperes az európai védjegyének bitorlásával összefüggésben az érvényesített jogot az Euvr. 14. cikkére hivatkozással megjelölte meg. Euvr. 14. cikkének (1) bekezdése szerint az uniós védjegyoltalom joghatásait kizárólag e rendelet rendelkezései szabályozzák; egyéb kérdésekben az európai uniós védjegy bitorlására - a X. cím rendelkezéseivel összhangban - a nemzeti jogszabályoknak a nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit kell alkalmazni. Az Euvr. 9. cikkének rendelkezései

az európai védjegy oltalmának tartalmát határozzák meg, az oltalom megsértése esetén a hivatkozott Euvr. 14. cikk (1) bekezdésének utaló szabálya alapján a Vt. jogkövetkezményekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Az európai uniós védjegybírósként is eljáró elsőfokú bíróság az európai uniós védjegy bitorlásának törvényi tényállási elemei körében hivatkozott az Euvr. 9. cikkének rendelkezéseire, az Euvr. 14. cikkének utaló szabályára való hivatkozást, amely alapján a Vt. 27. §. (2) bekezdése szerint alkalmazta a jogsértés jogkövetkezményeit, elmulasztotta. A kérelmet az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében tartalma szerint bírálta el, a megsértett uniós jogszabályhely hiányos megjelölése a kereset elutasítására nem adott alapot. Ezért a Pp. 3. § (2) bekezdésének és a Pp. 215. §-ának a megsértése nem volt megállapítható.

- [16] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogsértést, és alkalmazta annak jogkövetkezményeit. Ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [17] Vt. 12. §, 27. §
Euvr. 9. cikk, 14. cikk

Záró rész

- [18] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálattal élő alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes ügyvédi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint megállapított, valamint a (2) bekezdés alapján mérsékelt felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelmén 140.000 forint illetéket rótt le. A felülvizsgálati eljárási illeték összege az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja szerint meghatározott illetékalap után az Itv. 50. § (1) bekezdése alapján számított 70.000 forint, tekintettel arra, hogy a nem meghatározható pertárgyérték esetén az eljárás tárgyának értéke az Itv. 40. § (1) bekezdése alapján nem többszörözhető. Ezért a Kúria a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az alperest terhelő 70.000 forint illetéken felül a szükségtelenül lerótt illeték visszatérítésének lehetőségéről az Itv. 80. § (1) bekezdés g) pontja alapján rendelkezett.
- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alperes kérelmére a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartásával bírálta el.

Budapest, 2019. június 19.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

AM

tisztviselő